

SARPEN

SARPSBORG

Pol. tendens: Høire

14. MRS. 1960

28-01-026

DRAMMENS TIDENDE

Pol. tendens: Konserv.

- 9. MRS. 1960

Nordlandsposten

(Nordlands Amtstidende)

BODØ

Grunnlagt 1862

Pol. tendens: Høire.

11. MRS. 1960

Asker og Bærums Budstikke

Sandvika

Pol. tendens: Høire

(Se baksiden!)

14 MRS. 1960

Grimstad Adressetidende,
Høire

Ryfylke, Sauda,

Upol.

Selbyggen, Selbu,

Upol.

Ulefoss Avis,

Upol.

Ullern Avis, Oslo,

Upol.

12. MRS. 1960

Utklipp fra:

Gillehammer

Tilskriv.

14/3-60

MORGENAVISEN

MORGENAVISEN
BERGEN

Pol. tendens: Høire

(Se baksiden!)

11. 3. 1960

Tidens tanker

Den politiske løgn som faktisk sannhet

Av Sverre Riisøen

Herrene Hitler og Goebbels var engang sammen på en fisketur, som endte uten fiskelykke. I deres umiddelbare nærhet satt en jøde i sin vesle båt og halte opp den ene spreiske torsk etter den andre. Dette brudd på maktens naturgitte orden kom høyst overraskende på det utvalgte triumvirat, og den utrettelige propagandaminister utba seg en forklaring av jøden. Den lød omtrent slik: Men dere skjønner da vel at ikke noe levende vesen våger åpne kjeften når dere er i nærheten

Det er mange som synes det var modig gjort av studentene å lage pipekonsert da Mikojan kom med sin påstand: «I Sovjet blir ikke noe menneske satt i fengsel for sine (politiske) meningers skyld». — Personlig tror jeg Mikojan har «rett». En åpen opposisjon mot diktaturet er utenkelig i Krustsjovs rike. En viss ytringsfrihet i såkalte perifere interesseområder som kunst og litteratur er nok tillatt, fordi det lønner seg, selv i det mest umenneskelige politiske system verden har sett. Triumfreende kan man peke på Boris Pasternak. — Ikke et hår er krummet på hans hode. Heller ikke med et ord har han tatt avstand fra de rådende forhold. Denne enkle menneskerett ville virke som et slemt brudd på Mikojans strømlinjede erklæring.

Men når løgnen i kraft av den marxistiske dialektikk blir til faktisk sannhet, da kan det virkelig være på sin plass å sette den moralske opprustning i erkjennelsesmessig beredskap, og ikke bare raljere over MRA's noe tåkede ideologiske advarsler. Det er ikke lett å avgjøre hva som er verst. Enten åbryte radikalt enhver forbindelse med verdens i egne øyne mektigste stat, eller med Finn Moe å tale om den naive tvedeling mellom øst og vest. Å redusere motsetningene bare til et militært-politisk problem betyr ikke noe annet enn å instituere en åndelig servillitet, som undergraver enhver menneskelig verdiorden.

Vi bør ikke kjekke oss. Vi bør heller ikke sluke alt bare for vår materielle trygghets skyld. Denne mentalitet gjør seg stadig sterkere gjeldende. La Sovjet forsikre om sin fredsvilje. Det er praktisk politikk, som ikke må forlede oss til den tilsiktede dialektiske slutning at vi driver terrorbalanse. I det politiske spill er vi nådd så langt at ordene er til for å skjule tankene. Det rammer realitetene, fordi det bringer forvirring i frihetens struktur.

Vi må gjerne tale hverandre. Men tålsomheten strekker ikke til for et levende fellesskap. Selv ikke om herrene Krustsjov og Mikojan taler med englers tunger. Skriften taler ikke uten grunn om falne så-danne